

COMPENSATIECOMMISSIE

Zaaknummer Compensatiecommissie 2012CC057

Zaaknummer Klachtencommissie 2011T389

datum uitspraak 20/11/2012

De Compensatiecommissie voor seksueel misbruik in de R.-K. Kerk van de Stichting Beheer & Toezicht i.z. Seksueel Misbruik in de R.-K. Kerk in Nederland (hierna ook te noemen: de Compensatiecommissie) geeft op grond van de Compensatieregeling R.-K. Kerk Nederland (hierna ook te noemen: de Compensatieregeling) het volgende advies naar aanleiding van de aanvraag tot compensatie door:

de verzoeker,

geboren op [datum],

wonende te [plaats],

hierna te noemen: verzoeker,

juridisch adviseur: mr. S. van Schaik, advocaat te Uden,

te voldoen door:

de verweerder,

gevestigd te [plaats],

hierna te noemen: verweerder.

1. Verloop van de procedure

Het aanvraagformulier voor het verkrijgen van compensatie wegens vastgesteld seksueel misbruik van een minderjarige in de R.-K. Kerk Nederland is door de griffie van de Compensatiecommissie ontvangen op 24 januari 2012, tezamen met het advies van de Klachtencommissie d.d. 7 november 2011 met zaaknummer 2011T389 waarin het seksueel misbruik gegrond is verklaard, en de ongedateerde brief waarin verweerder te kennen geeft de gegrondverklaring over te nemen. Het door verweerder ingevulde antwoordformulier is door de griffie ontvangen.

Bij brief van 10 april 2012 heeft de voorzitter van de Compensatiecommissie krachtens artikel 15 van de Compensatieregeling nadere vragen gesteld aan de voorzitter van de Klachtencommissie aangaande het overgelegde bewijs. De voorzitter van de Klachtencommissie heeft hierop geantwoord bij brief van 25 mei 2012.

Bij brief van 24 mei 2012 heeft de voorzitter van de Compensatiecommissie op de voet van artikel 19 van de Compensatieregeling nadere vragen gesteld aan verzoeker aangaande de geleden vermogensschade. Namens verzoeker is hierop geantwoord bij brief van 1 augustus 2012. Op verzoek van de Compensatiecommissie gedaan bij mailbericht van 15 oktober 2012, is namens verzoeker bij brief van 18 oktober 2012 nadere informatie aangeleverd met

betrekking tot het schoolverloop en de inkomensontwikkeling van verzoeker. Verweerder heeft bij brief van 29 oktober 2012 daarop gereageerd.

Door het indienen van het aanvraagformulier heeft verzoeker aangegeven akkoord te gaan met de Compensatieregeling. Ook verweerder heeft zich aan de Compensatieregeling onderworpen. Beide partijen hebben afschriften gekregen van alle genoemde stukken die deel uitmaken van het dossier waarover de Compensatiecommissie beschikt.

2. De vaststaande feiten

Voor de beoordeling van de aanvraag tot compensatie gaat de Compensatiecommissie uit van de feiten en omstandigheden zoals deze door de Klachtencommissie in haar advies zijn vastgesteld en gegrond zijn bevonden. Kort weergegeven en nader beschreven in het advies van de Klachtencommissie gaat het in deze zaak om het navolgende seksueel misbruik.

Verzoeker is in de periode 1963-1964 regelmatig seksueel misbruikt door (wijlen) [aangeklaagde] (hierna te noemen: [aangeklaagde]). Verzoeker was toen 13 tot 14 jaar oud en zat op het [seminarie] in [plaats]. Het misbruik vond plaats op de kamer van [aangeklaagde]. In eerste instantie beperkte het lichamelijke contact zich tot stevig vasthouden en knuffelen. Later begon [aangeklaagde] verzoeker te betasten in zijn schaamstreek en moest verzoeker [aangeklaagde] betasten in diens schaamstreek. Langzamerhand breidden deze handelingen zich uit in die zin dat verzoeker [aangeklaagde] met de hand en oraal moest bevredigen. [Aangeklaagde] heeft ook eenmaal geprobeerd om verzoeker anaal te penetreren, hetgeen niet lukte.

3. Het bewijs en categorie-indeling

3.1 De Compensatiecommissie hecht eraan in zijn algemeenheid op te merken dat op grond van artikel 7 van de Compensatieregeling, het bewijs van seksueel misbruik en de aard daarvan door verzoeker *voorafgaand* aan een beroep op compensatie onder de Compensatieregeling dient te zijn vergaard. Voorts merkt zij op dat de Compensatiecommissie wat betreft de aard en omvang van het seksueel misbruik krachtens artikel 7 van de Compensatieregeling aangewezen is op de in dit artikel limitatief opgesomde bewijsmiddelen (zie toelichting bij de Compensatieregeling, pagina 10 onder “het bewijs van seksueel misbruik” 1^e en 2^e alinea).

3.2 Het bewijs van seksueel misbruik, van de aard daarvan en van de relevante bijkomende omstandigheden is door verzoeker geleverd door overlegging van het niet meer voor bezwaar vatbaar schriftelijk advies van de Klachtencommissie, gegeven naar aanleiding van de klacht van verzoeker tegen [aangeklaagde] met zaaknummer 2011T389, waarin de klacht gegrond is verklaard, voorzien van de schriftelijke beslissing van de kerkelijke gezagsdragers van de aangeklaagde tot overname van het advies.

Gelet op het feit dat verzoeker in de bijlage bij zijn aanvraag tot compensatie melding maakt van wekelijkse (en soms vaker) orale bevrediging/verkrachting gedurende twee jaar, heeft de voorzitter van de Compensatiecommissie met toepassing van artikel 15 van de Compensatieregeling daarover nadere informatie ingewonnen bij de voorzitter van de Klachtencommissie. Het antwoord daarop van de voorzitter van de Klachtencommissie bij

brief d.d. 25 mei 2012, die ter kennis van partijen is gebracht, houdt in dat in het klaagschrift en in het dossier sprake is van misbruik gedurende twee jaren en niet van een andere aard of frequentie dan beschreven in het advies van de Klachtencommissie. Derhalve oordeelt de Compensatiecommissie dat geen bewijsmiddel als bedoeld in artikel 7 van de Compensatieregeling voorhanden is waaruit ander seksueel misbruik blijkt dan het misbruik zoals genoemd in het advies van de Klachtencommissie en zoals onder 2 van dit advies verwoord.

Het gegeven dat de juridisch adviseur van verzoeker in haar brief van 1 augustus 2012 -in antwoord op de brief van 24 mei 2012- stelt dat sprake was van fysieke geweld waarmee het misbruik gepaard zou zijn gegaan en van wetenschap van het misbruik bij verweerder in 1963, kan de Compensatiecommissie niet in haar advies betrekken, nu deze stellingen eveneens geen onderdeel uitmaken van een bewijsmiddel als genoemd in artikel 7 van de Compensatieregeling.

3.3 Wat betreft de categorie indeling, wordt in zijn algemeenheid het volgende opgemerkt. Artikel 5 sub 4 van de Compensatieregeling is van toepassing in geval van eenmalige tot enkele malen verkrachting. De reikwijdte van het begrip verkrachting binnen categorie 4 dient -aldus de Toelichting bij de Compensatieregeling- door de Compensatiecommissie te worden bepaald. De Compensatiecommissie ziet in zijn algemeenheid seksuele handelingen waarbij wordt binnengedrongen in het lichaam van ofwel het slachtoffer ofwel de dader als verkrachting die valt in categorie 4. Orale seksuele handelingen (met uitzondering van tongzoenen) vallen daar in beginsel ook onder. Gelet op het jegens verzoeker gepleegde seksueel misbruik zoals vermeld onder 2 (waarbij sprake was van orale handelingen) en gelet op het geleverde bewijs daarvan zoals vermeld onder 3.2, oordeelt de Compensatiecommissie dat een indeling van de aanvraag tot financiële compensatie in categorie 4 zoals nader omschreven in artikel 5 sub 4 van de Compensatieregeling, haar juist voorkomt.

Volgens artikel 5 van de Compensatieregeling en de toelichting daarop kan eerst sprake zijn van een vergoeding in categorie 5 indien sprake is van substantiële vermogensschade en geen gerede twijfel bestaat tussen deze schade en het seksueel misbruik. Gelet op de hierna onder 4 aangevoerde redenen, is daarvan naar het oordeel van de Commissie in het onderhavige geval geen sprake, hetgeen met zich brengt zich dat de onderhavige aanvraag om die reden ingedeeld dient te worden in categorie 4.

Ten overvloede merkt de Commissie op dat, hoewel hier sprake kan zijn van seksueel misbruik dat in meerdere categorieën zou kunnen vallen, voor de te adviseren uitkering volgens de toelichting op de Compensatieregeling alleen de hoogste categorie geldt (zie Toelichting op de Compensatieregeling, paragraaf De categorieën, 4^e alinea).

4. Bedrag financiële compensatie en kosten rechtsbijstand

4.1 algemeen

De Compensatieregeling kent, zoals de toelichting bij de Compensatieregeling omschrijft, een tegemoetkoming naar billijkheid in de schade ontstaan door seksueel misbruik. In een aantal gevallen zal de compensatie de schade dekken, in een aantal gevallen zal dat niet zo zijn. De in deze regeling omschreven compensatie heeft het karakter van smartengeld ter erkenning van het jegens verzoeker gepleegde seksueel misbruik en ter genoegdoening van het geschokte rechtsgevoel. Het is bedoeld om een gedeeltelijke materiële vergoeding te bieden ter verzachting van het gedurende vele jaren ondergane psychisch leed, de pijn, het verdriet

en de gederfde levensvreugde. Tevens is de vergoeding, zoals de toelichting op de regeling vermeldt, bestemd voor vergoeding van sommige uitgaven die gedaan zijn ten gevolge van het misbruik, afgezien van de vergoeding voor vermogensschade als bedoeld in artikel 5 onder 5 van de Compensatieregeling.

4.2 stelling verzoeker over vermogensschade en causaal verband

Op verzoek van de voorzitter van de Compensatiecommissie bij brief van 24 mei 2012 en bij mail van 15 oktober 2012, heeft verzoeker bij brieven van 1 augustus en 18 oktober 2012 zijn vermogensschade nader onderbouwd. In de brief van 1 augustus 2012, Kort samengevat wordt omtrent de door verzoeker geleden schade het navolgende gesteld.

Het misbruik heeft ernstige gevolgen gehad voor verzoeker die daardoor een zeer introverte man is geworden. Hij kreeg bovendien rond zijn 48^e jaar lichamelijke klachten, bestaande uit onder andere rugpijn. Thans ervaart hij al jarenlang diverse lichamelijke klachten en heeft hij bovendien een hartinfarct gehad. Volgens verzoeker zijn deze klachten (op zijn minst gedeeltelijk) te wijten aan zijn gemoedstoestand die weer het gevolg is van het misbruik in zijn jeugd.

Namens verzoeker wordt voorts gesteld dat sprake is van uitzonderlijk misbruik gelet op leeftijd, aard en ernst van het misbruik en de duur (wekelijks gedurende twee jaar).

Wat betreft de substantiële schade wordt gesteld dat verzoeker het eerste jaar op het gymnasium heeft gedoubleerd. Vervolgens heeft hij het gymnasium (de derde klas) voortijdig moeten verlaten omdat verder studeren gezien zijn psychische gesteldheid geen optie meer was. Ook wordt gesteld dat verzoeker 44 jaar bij de [werkgever] heeft gewerkt maar als gevolg van het misbruik niet die carrière heeft gemaakt die hij zonder het misbruik zou hebben gemaakt.

De totale schade bestaat volgens verzoeker uit verlies arbeidsvermogen die het maximum van €100.000,- overschrijdt. Concluderend stelt verzoeker dat zijn aanvraag ingedeeld dient te worden als uitzonderlijk misbruik, dan wel in categorie 5, nu sprake is van substantiële schade die zonder gerede twijfel in causaal verband staat met het seksueel misbruik, waardoor hij voor het maximaal uit te keren schadevergoedingsbedrag in aanmerking wenst te komen.

4.3 overwegingen Compensatiecommissie met betrekking tot vermogensschade

De Compensatieregeling kent in artikel 5 de mogelijke toekenning van een gemaximeerde compensatie voor vermogensschade bij -onder meer- een indeling in categorie 4, waarvan hier sprake is. Daarbij dient de vermogensschade substantieel te zijn. Ook dient er volgens de toelichting op artikel 5 zonder gerede twijfel causaal verband te zijn tussen die substantiële vermogensschade enerzijds en anderzijds het seksueel misbruik.

Allereerst merkt de Compensatiecommissie op dat -gelet op de op de website gepubliceerde criteria die de Compensatiecommissie hanteert voor de beoordeling van de vraag of sprake is van uitzonderlijk misbruik- naar haar oordeel in dit geval weliswaar sprake is van ernstig seksueel misbruik maar niet zodanig ernstig dat van een uitzonderlijk geval als bedoeld in artikel 5 gesproken kan worden.

Bij de vaststelling van de omvang van de vermogensschade gaat het om een vergelijking tussen de situatie na het seksueel misbruik enerzijds en anderzijds de situatie zoals die - het seksueel misbruik weggedacht - naar redelijke verwachtingen geweest zou zijn gelet op alle bekende feiten en omstandigheden.

Dat door en toerekenbaar aan het misbruik vermogensschade is ontstaan, heeft verzoeker wel gesteld, maar acht de Compensatiecommissie niet, althans onvoldoende aannemelijk

geworden. Dit geldt zowel voor de gemiste carrièrekansen, de fysieke klachten als voor het afbreken van de gymnasium opleiding. Uit de brief van het seminarie d.d. 29 oktober 1967 is wel af te leiden dat verzoeker moeilijkheden had op het gymnasium en zich er niet meer zo thuis voelde, maar niet dat het misbruik (en de daardoor ontstane psychische gesteldheid) de reden was voor het vertrek van verzoeker van het gymnasium.

Evenmin kan zonder gerede twijfel geconcludeerd worden dat het misbruik de of een veroorzakende factor is geweest voor het mislopen van carrièrekansen door verzoeker, nu van die stelling geen bewijs is overgelegd. Wel acht de Compensatiecommissie aannemelijk dat het doubleren in het eerste jaar van het gymnasium veroorzaakt is door het misbruik omdat dit doubleren direct volgde op de periode van het misbruik. Juist is dat dientengevolge verzoeker een jaar later de arbeidsmarkt is betreden, echter de daardoor ontstane schade wordt door de Compensatiecommissie niet als substantieel gezien waardoor geen sprake kan zijn van een indeling in categorie 5.

Wat betreft de diverse lichamelijke klachten die verzoeker ervaart, overweegt de Compensatiecommissie dat -hoewel zij inziet dat de psychische toestand van verzoeker van invloed kan zijn of kan zijn geweest op de door hem gestelde fysieke klachten- een causaal verband met het misbruik niet zonder gerede twijfel is komen vast te staan.

Dit brengt met zich dat geen sprake is van een zonder gerede twijfel aanwezig causaal verband tussen de (substantiële) vermogensschade enerzijds en anderzijds het seksueel misbruik, zoals wel wordt vereist in artikel 5 van de Compensatieregeling en waaraan de Compensatiecommissie is gebonden in haar oordeelsvorming.

Verweerder heeft zich in zijn brief van 29 oktober 2012 (kort samengevat) gerefereerd aan het oordeel van de Compensatiecommissie.

Dit leidt tot het oordeel dat geen sprake kan zijn van een indeling in categorie 5. Dit brengt met zich dat de Compensatiecommissie gelet op alle omstandigheden in het onderhavige geval komt tot een categorie indeling in categorie 4 en tot een in totaal te adviseren bedrag van € 25.000,--.

4.3 Verzoeker heeft nota's overgelegd aan de Compensatiecommissie ter zake van kosten van rechtsbijstand gemaakt in het kader van het aanvragen van de financiële compensatie. De Compensatiecommissie is van oordeel dat ter zake van de redelijke kosten rechtsbijstand voor vergoeding in aanmerking komt een bedrag van € 750,--.

5. Slotsom

5.1 De Compensatiecommissie heeft kennisgenomen van alle stukken in het onderhavige dossier en is op grond daarvan tot het oordeel gekomen dat de onderhavige aanvraag gelet op de bepalingen van de Compensatieregeling dient te worden ingedeeld in categorie 4 en dat de hierna te vermelden bedragen voor betaling in aanmerking dient te komen.

5.2 Betaling van compensatie en kosten van rechtsbijstand geschiedt zonder dat van de verzoeker tot compensatie finale kwijting ter zake van schadevergoeding wegens seksueel misbruik wordt verlangd.

5.3 Deze beslissing van de Compensatiecommissie geldt als bindend advies voor verweerder en is noch voor verzoeker, noch voor verweerder vatbaar voor enige vorm van beroep bij de Compensatiecommissie.

6. Het advies

De Compensatiecommissie komt tot een indeling van de aanvraag van verzoeker in categorie 4 en adviseert verweerder aan verzoeker te betalen een bedrag van € 25.000,- alsmede aan de juridisch adviseur van verzoeker een bedrag van € 750,- te betalen ter zake van kosten van rechtsbijstand, beide bedragen te betalen binnen zes weken te rekenen vanaf de dag na deze uitspraak.

Deze beslissing is gewezen door de Compensatiecommissie in de samenstelling mr. B. Holthuis (voorzitter), mr. K.H. Faase, de heer E.S. Groot, bijgestaan door mr. E.B. Schaafsma-van Campen, griffier, op 20/11/2012 en is ondertekend door de voorzitter.

voorzitter